

l. D'Ort - 37.

Estimada Adherca: - Estàs millor? - No
vull pas que escriquis línies que hagi
passat aquesta mica de cosa.

En cara que siguis tan mala
persona, he bordat. Jo també he
permut el follet amb perus i clau.

Vols alguna cosa per al Joan?
Tinc una carta per clau. La hi
llegeix si et plau, però sense moure
els llavis, aquesta altra canço

com la neu del tenor, tan veda i tan bina,
com queta la neu de l'abril, plomissall de seda.

Tremol abril nevant la terra i inclina
com l'ombra del tenor tan bina i tan veda.

i l'última neu d'engany a la blanca i rosa
caient poca poc sobre cada branca
del jardí clausurat i de la llora
de les neu, somnis d'aura, ala rosa i blanca!

Qui sap si aquesta neu alta i clara
truncaria el pedis de marbre, Arakalta?

Pero els tiens vls nomis ^{reblat en} ~~reblat en~~ ~~reblat en~~, con hora,
la soledat del cel, olors i alta.

Ten

Mirariis

Saps quin na muna d'arbres son uns que
la vent de muntanya diu que tenen
un ure a dins que els mata poc a
poc? - fa m'lo dires gran
magnis parlar. Ara m'na
i calla.